

2018-at írunk már – január elseje, délután öt óra fele jár az idő – amikor ismét belső késztetést érzek arra, hogy a Berzsenyi Dániel Irodalmi és Művészeti Társaság elnökeként a Társaság tagjaihoz, a *Somogy* olvasóihoz forduljak közös dolgaink okán.

S melyek is a közös dolgaink? Ennek a maholnap már 115. esztendejébe lépő Társaságnak a jövőjéről való gondolkodás, gondoskodás és az általa kiadott *Somogy* folyóirat jövője. A kettő szorosan összefügg.

Amikor 2014-ben a Társaság elnökévé választottak és választmányi tagból a „legmagasabb polcra” kerültem – bennünket, illetve engem a rendszeresen kritikával illető/k/ szíves figyelmébe: nem tettek, hanem választottak! –, azt tartottam a legfontosabb feladatommak, hogy a Társaság taglétszámát lehetőségünk szerint növeljük, és a megszűnés határára került *Somogy* folyóiratot – mások segítségével/közreműködésével – megmentjük.

Ha most erre gondolok, azt kell mondanom, hogy eddig sikerült a vállalásomat teljesíteni. A Társaság él, programjai, rendezvényei számos érdeklődőt vonzanak – igaz, lehetnének még többen is a rendezvényeken –, és a működése biztosított. Ez nagymértékben köszönhető Kaposvár Megyei Jogú Város Önkormányzata támogatásának. De ki is támogassa a Társaságot, és vele együtt a *Somogy* folyóiratot, ha nem Kaposvár? Úgy gondolom, ne csak Kaposvár, de Somogy megye Közgyűlése és a megye városai is! Sajnos az utóbbiak esetében nem sikerült túl sok eredményt elérnem. A megye országgyűlési és megyei közgyűlési képviselőihez írott leveleimre – amelyben a folyóirat támogatására kértem őket – többnyire választ sem kaptam. Ebben – függetlenül a párthovatartozásuktól –, azonos álláspontot képviseltek/képviselnek a megkeresettek. Mondja ezek után bárki is, hogy nincs olyan kérdés, amelyben a politikai megosztottság és ellentétek ellenére ne lenne nemzeti – bocsánat: somogyi – egyetértés! Lehet, hogy ez a mi sokat emlegetett, különleges somogyiságunk?

Mi lenne, ha innentől a fentebb említett Hölgyek és Urak különleges somogyisága abban nyilvánulna meg, hogy azon versenyeznének, ki is tesz többet a *Somogy*ért?

Lehet, hogy érdemes lenne egy ilyen versenyt meghirdetni, és az országgyűlési képviselők esetében az lenne a győztes, aki a választókerülete minden települése számára – iskolájának/könyvtárának/művelődési házában – előfizetne egy-egy példányt a folyóiratból. (Akadtak olyan polgármesterek is, akik a levelemre válaszoltak, és „megindokolták”, miért nem támogatják előfizetéssel a *Somogy* folyóiratot. Válaszukban az állt, hogy az adott település iskoláit nem az önkormányzat tartja fenn; ők kapnak a folyóiratból. Utánanézttem, bizony egyetlen példányt sem fizetnek elő, de a szerkesztőség által a Könyvtárellátónak megküldött példányokból juttatnak az adott település intézményeinek. Az egyik város Siófok, a másik Marcali.)

Kesergéseim mellett természetesen szólhatnak jó – és reményeim szerint követhető, sőt követendő – példákról is: Balatonföldvár és Zamárdi immár évek óta támogatja a Társaságot, pontosabban a *Somogy* folyóiratot, és ugyanezt teszi Bala-

tonnelle is. Tab Város Önkormányzata számos közintézmény és iskola számára fizet elő. Ha én ilyen vagy olyan képviselő, polgármester lennék, biztosan nem az előbbi két város, sokkal inkább az utóbbi három példáját követném.

Igen tisztelt Olvasóink! Természetesen velem született optimizmusom ellenére nem vagyok annyira naiv, hogy azt gondoljam: eme kis „évköszöntő” olvasása után a nevezett Hölgyek és Urak azonnal megrohanják a Berzsényi Dániel Irodalmi és Művészeti Társaság irodáját, jelezve előfizetési szándékukat, és nyomban megosztják támogatási elképzelésüket munkatársaikkal, és azonnal a *Somogy* számlaszámát kérik. (Hogy ne kelljen fáradniuk: OTP Bank Nyrt. 11743002-20032977-00000000) Most ennyit, és nem többet. Többet és talán mást majd jövőre.

Ami viszont fontos a Társaság és a *Somogy* szempontjából: Dr. Bába Iván főszerkesztő a 2017. esztendő végével felmentését kérte a főszerkesztői tisztségből, mivel egyéb kötelezettségei miatt – egy kutatóintézet főigazgató-helyettese és két egyetemen is heti rendszerességgel oktat – azt tisztességgel nem tudná továbbra is vállalni.

A döntését úgy én magam, mint a Társaság elnöksége elfogadta, és a Berzsényi Dániel Irodalmi és Művészeti Társaság választmányának egyetértésével helyette 2018-tól a főszerkesztői tisztséggel dr. habil. Ujváry Gábor történészt, főiskolai tanárt, címzetes egyetemi docent, a VERITAS Történetkutató Intézet intézetvezetőjét bízta meg. Munkáját szerkesztőként dr. Császtvay Tünde irodalomtörténész segíti, aki az MTA Bölcsészettudományi Központ Irodalomtudományi Intézetének tudományos főmunkatársa, osztályvezetője, és 2017-ig a Magyar Nemzeti Múzeum főigazgató-helyettese (is) volt. A főszerkesztő és a szerkesztő személye – egyébként házastársak, tehát ellendrukkereink máris írhatják: gebinben a *Somogy!* – garanciája lesz a színvonalas szakmai munkának és a Bába Iván főszerkesztőségének három esztendeje alatt vallott minőségelvnek.

Ujváry Gábor somogyi kötődésű. Édesapja, Ujváry Lajos festőművész és tanár – aki a kaposvári Keleti temetőben alussza örök álmát – *Somogy* (Kaposvár) szülötte volt, és holtában a szülőföldjére tért vissza. Fia, ugyan nem szülötte *Somogy*-nak, de elkötelezettje a történelemnek, az irodalomnak és a művészeteknek. Az általa írt és szerkesztett könyvek száma több tucatnyi, és számos folyóirat, évkönyv igényes szerkesztője. Remélem és bízom benne, hogy a *Somogy* főszerkesztői posztján is azzal az igényességgel dolgozik majd, ahogy végezte/végzi munkáját kutatóként, egyetemi oktatóként, szerkesztőként.

Szakály Sándor,

A BERZSENYI DÁNIEL IRODALMI
ÉS MŰVÉSZETI TÁRSASÁG ELNÖKE